

DIRECTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
invoială

Unitatea

REDACTOR:
Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foale bisericescă-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Bine ai venit!

— Excelența Sa Nunțiul Apostolic la Blaj —

Săptămâna aceasta a adus bucurie mare Cetății Școalelor dela îmbinarea Târnavelor: vizita E. S. Valerio Valeri, Nunțiul Apostolic dela București. Pădure de steaguri, în care se legănuie alături și se îmbinau colorile noastre naționale cu ale Supremului Pontif și Suveran din Cetatea Vaticanului, împodobiau, Luni în 30 Aprilie c., deja de dimineața, casele private și edificiile publice ale Romei celei Mici. Taina acestei împodobiri de praznic mare sbura, vibrantă, dela om la om: vine trimisul Sf. Părinte!

Și cel așteptat a și sosit, cu acceleratul de după masă. Apariția figurei filigrană, de distinsă eleganță și pregnantă intelectualitate, zâmbind discret și învăluind, — din dosul ochelarelor ce atât de bine prind feței încadrate în barbă de venerabil ierarh răsăritean, — într'o largă simpatie lumea venită să-l primească; zic: apariția reprezentantului Papii e întâmpinată de un uragan de urale ce nu mai vrea să se opriască. Cu greu ajunge, cândva, la cuvântul de bun sosit, Preaf. Alexandru al Lugojului, care dă expresie bucuriei obștești, în graiul străbunilor de pe malurile Tibrului bătrîn. Omagiile autorității civile le aduce, în franțuzește, d. Simion Gizdavu, prefectul județului. După care urmează răspunsul celui omagiat: scurt, cald, mișcat, plin de iubire admirativă.

Drumul până la Mitropolie e un alaiu triumfal. Inceput în sunet de goarne cercetășești, se continuă, în trapul lin al telegarilor, între două ziduri de elevi și eleve, între nesfârșite strigăte de: Trăiască, și peste flori mercur aruncate în calea celui ce era obiectul privirilor și iubirii tuturor. Și ce spontane izbucniri de însuflețire când cu deflarea tinerimii în fața păr. Mitropolit și a Inaltului său oaspe, pe care l-a primit, emoționat și emoționant, jos, în curte, în ușa casei sale vlădicesc! Ar fi trebuit să vadă și neprietenii Sf. Uniri această trecere în revistă, să audă glasurile entusiaste și să cetiască în ochii călădași în lumină nouă, vie, a lumii acesteia școlărești, începând dela logofetii încă numai la buchisirea cărții și până la academicienii seminarului „Sf. Treimi“, ca să înțeleagă câtă alipire și câtă dragoste este în toate aceste inimi tinere, de copii și copile, față de Roma urmașului vârbnicului Petru! Poate c'ar fi înțeles ce-i aceea: colț de stâncă, pe care nici porțile iadului n'o pot birui în veci...

A doua zi, tot după masă și după ce a cercetat toate așezămintele bisericesti-școlare din Blaj, ilustrul oaspe s'a îndreptat spre Alba-Iulia, petrecut de aceeași obștească însuflețire și dragoste neșăfârșită, ce l-a întâmpinat în preziudă. Și neclătită ni-e credința că, după cele văzute și simțite în răstimpul șederii sale în acest focar de îndoită lumină, — a credinții și a științii, — reprezentantului Vicarului Domnului va repeta des, și cu drag, salutul-rugă, pe care l-am auzit rostindu-l, româneste: Trăiască România!

Dreptul la viață

Colegiul medicilor ardeleni cere dreptul de a omorî copii

(=). Proiectul noului cod penal e gata. Iși așteaptă transformarea în lege. Ceeace se va și face, dacă nu în sesiunea extraordinară, din Iunie, a Parlamentului, atunci de bună-seamă la toamnă.

Codul e de importanță capitală pentru viața publică. Pentru moralitatea ei în prima linie. Imbrățișând întregul câmp al vieții, el pune probleme cari ne interesează pe toți împreună și diferitele categorii sociale în parte. Trebuie deci cercetat cu pedantă grijă și cu ochiu de critică severă din partea tuturor celor pricepuți, cari pot avea un cuvânt de spus. — De aceea bine a făcut colegiul medical din Cluj, întregit cu delegați din alte șapte județe ardeleni și reprezentanți ai asociației generale a medicilor din România, că a ținut, în 21—23 Aprilie c. un congres la Cluj, pentru a discuta prevederile noului cod privitoare la chestiunile ce interesează în mod special lumea doctoricească.

Cu atât mai bine, cu cât problema la care s'au oprit în chip firesc, și pentru care s'au silit a găsi „cea mai justă soluțiune, care să satisfacă și exigențele ideii de justiție și cerințele imperioase ale științei medicale“, este una din cele mai grele și mai dureroase din câte are sbuciumul haotic al vremurilor noastre. A fost vorba de problema avortului. Știm cu toții câte chinuri sfâșietoare și câte frământări de conștiințe, câte vieți de copii și mame stinse înainte de vreme și câte averi pătate cu sânge se ascund în umbra acestui cuvânt pe cât de simplu, pe atât de fioros. Am așteptat deci concluziunile congresului pomenit cu explicabil interes. În același timp, cu multă încredere. Aveau să-și spună cuvântul cel mai chieșăi al noștri: profesori universitari, medici, juriști. Ardeleni cu toții, crescuți în atmosfera severă și cinstită, care este o mândrie tradițională a acestei părți de țară și garanție de sănătate națională pentru viitor.

Hotărârile dorite au sosit. Sunt cuprinse într'o moștune. O citim și o recitim. O citim din nou și nu credem. Nu putem crede că ea să fi fost luată cu sânge rece și cu matură chibzuință, fără un tremur de conștiință și fără frica tainică de anumite răspunderi ce se vor ridica înspăimântătoare, dacă nu acum, de sigur în ceasul suprem al plecării în veșnicie. — Căci iată cum sună glasul medicilor:

»Proiectul codului penal 1934 corespunde principial cerințelor actuale. Aprobă reprimarea avortului criminal. Cere transformarea în lege a proiectului prin care se autorizează avortul medical, eugenic și etic... Va trebui să se excepteze de sub sancțiunile legii intervențiile anticoncepționale voluntare și cerute de părinți, după aceleași norme ca și ale avortului medical și eugenic“.

N'om fi pricepând noi tocmai bine terminologia doctoricească, nici felul de gândire profesională născut din poezia siringilor și din muzica forcepsului. Un lucru însă este cert: deodată cu reprimarea avortului criminal, perhorescat cu drept cuvânt de toată lumea, se cere *autorizarea avortului „medical, eugenic și etic“*. Mai mult: să nu se pedepsească nici „intervențiile anticoncepționale voluntare și cerute de părinți“. — Oricâte explicații s'ar da, oricât s'ar prevede ca facultățile de medicină să drezeze o „listă de indicațiuni“ după cari urmează să se săvârșască aceste ucideri de copii, un lucru este limpede: *medicii noștri cer pe seama lor libera practică a avortului și a împiedecării concepțiilor*. Ingrădirile „științifice“ la cari se gândesc, în practică sunt nule și fără efect. În realitate vreau să li-se asigure prin lege dreptul de a ucide, și de a împiedeca viața să germineze. În felul acesta s'ar potoli, de sigur, mai ușor șipetele supărătoare ale conștiinței ce nu vrea să moară; s'ar înfrâna concurența ilioială și criminală, fără discuție, a moașelor; s'ar șterge stropii de sânge cald de pe atâtea palate, existente ori nădăjduite.

Oricum, e monstruos. Necreștin și antisocial. — Viața e taină mare. Nu doctorii o dau. Prin urmare n'au drept s'o suprime. Nici ei, nici părinții, nici statul. Nici o lege de pe lume nu poate autoriza acea barbară stingere de vieți, cu atât mai criminală, cu cât ele sunt mai nevinovate. Oricum s'ar explica „științificește“, după toate teoriile evoluționiste și marxiste nevoia selecționării oamenilor după legile aplicate la hergheliile de cai ale statului, avortul este și rămâne o simplă și brutală ucidere de om. Omor abominabil și înfiorător.

Porunca creștină sună limpede și neînduplecat: *să nu ucizi* Nici copii, nici oameni mari. Ea admite, în caz de pericol extrem, cel mult întrebunțarea de mijloace menite direct a salva viața mamei, chiar și dacă indirect ar urma de aici moartea copilului; așa cum îngăduie legitima apărare a propriei vieți față de injustul agresor. Atât și nimic mai mult. Tot ce-i mai mult, e crimă. Fie că e moașă simplă cine o săvârșește, ori doctor cu diplomă. A se vorbi de „avort etic“ este o neînțeleasă și scabroasă alăturare de cuvinte cari se exclud.

Vinovată și profund antisocială este, deasemenea, libertatea practicelor anticoncepționale, ori cât ar fi de „voluntare și cerute de părinți“. Ele tind să înăbușe radical izvorul de viață al neamului. Glas românesc nu poate cere brevet de libertate pentru o faptă atât de primejdioasă sporului și progresului nostru național.

De aceea, oricum vor fi decurs debaterile în congresul dela Cluj, oricine ar fi dus acolo hangul, oricât de strident a declamat marea română și buna creștină dș. Sidonia Goldschlager, noi nu putem recunoaște în ele glasul Ardealului creștin și românesc. Cerem să nu fie luate în seamă hotărârile pomenite. Și cerem ca avortul să fie oprit și pedepsit. Așa cum este porunca lui Dumnezeu și cum pretinde binele neamului!

Superstiția tineretului. Sub titlul acesta scrie d. prof. univ. *Mihai D. Ralea* un articol extrem de interesant, și de judicios totodată, în *Dreptatea* din 22 Aprilie c. Spațiul neîngăduindu-ne mai mult, reținem numai frânturi din rândurile-l mult grăitoare:

„Nu știu căror legi ascunse de psihologie colectivă va fi răspunzând fenomenul adorației tineretului. E un fapt cert însă că dela război încoace asistăm la un nou cult. Tineretul în sus, tineretul în jos, tineretul ne va mântui, tineretul trebuie captat, tineretul trebuie înțeles, ascultat etc. etc. În Pedagogie avem de a face cu *Malestăea Sa* copilul; în literatură romanele se ocupă, cu o stranie predilecție, mai ales de adolescenți, iar în politică, ca să zic așa, studențimea primează. Se organizează batalioane de asalt, societăți de gimnastică, — ceva mai puțin societăți culturale — dar toate se alcătuiesc din și pentru tineret. În știința psihologiei s'a creiat un capitol special pentru adolescenți. Tineretul a ajuns o clasă socială, o tagmă în stat, dar mai ales o meserie. A ajuns rentabil să fi tânăr.”

Vină mare pentru aberațiile tineretului au și timpurile noastre de tranziție, descompunerea familiei, romanele polițiste și filmele. Dar mai este și altceva:

„E conștiința tineretului de forță și importanța lor în societate. E prestigiul profesiei de tânăr. Totul pentru tineret; tineretului e permis orice. Dacă face politică și asasinează, indulgența judecății îl ocrotește: „bieții băieți sunt cruzi și neștiutorii Sunt copiii noștri. Numai ei au inima curată etc. etc.”

„Dacă sparg geamurile și devastează avutul oamenilor sunt, evident copiii noștri. Dacă

intră, fără bilet și devastează teatrele, fără nici o îndolală, sunt copiii noștri. Dacă își bat profesorii, întreprin dame la șaisprezece ani și vor mașină la optsprezece: bată-l vina, așa e tineretul sburdalnic...”

„E adevărat că ultima generație e nenorocită și fără speranțe roze de viitor. Dar mai e și o mentalitate grozavă care o bântuie. O sete comună, trivială de confort cu orice preț, o nevoie aproape bestială de a ajunge lute, fără muncă și fără talent. O busculadă rapidă care ignorează legile tăcute ale răbdării, ale așteptării, ale muncii conștiențioase făcută în plină datorie.

„Există fără îndolală șomaj intelectual dar și pretențiile nu sunt potrivite cu vremurile.

„Anul trecut un licențiat în litere, care mă asigura că moare de foame, mi-a cerut să intervin pentru o slujbă. Am obținut pentru el funcție în Finanțe, la Tighina, plătită cu șase mil de lei lunar. Dar când l-am anunțat, rezultatul, mi-a răspuns, și căcum indignat că la Tighina el nu merge și că preferă să stea în mixerie la București.

„Cetți, în schimb, jurnalele franceze cari anunță un concurs pentru un loc de medic în Senegal, unde bântue musca țefe și frigurile galbene. Se înscriu o sută de candidați, din care un sfert sunt eminenti. Și merg în Senegal ori în Congo, cu speranța ca după zece ani de muncă să ajungă în Maroc, iar după alți zece să parvie într'un orașel de provincie în Franța.”

Trist, în ce ne privește pe noi, dar adevărat. Diagnosticul de mai sus trebuie să dele de gândit celor ce au drag tineretul și viitorul țării noastre. — Și al bisericii. Pentru că mentalitatea înfierată de d. *Mihai D. Ralea*, deși sporadic, dar nu-l străină nici tineretului clerical.

Intrunire colegială. Absolvenții liceului *Samuil Vulcan* din *Beiuș*, promoția 1913—1914, sunt rugați și prin aceasta să se întrunească la *Beiuș* pe ziua de *1 Iunie* c., spre a serba împreună împlinirea alor douăzeci de ani dela încheierea studiilor liceale. — Cei ce doresc a lua parte la această întrunire colegială să se anunțe la *Traian Tămaș*, profesor, *Beiuș*.

Pentru unire

Scrisoare deschisă către Episcopii români

Cetitorii noștri cunosc numele pâr. protoierei *Ieremia Cecan* din Chișinău, venerabilul bătrân, în inima tânără a căruia ard în flacări dorinți mari de îndreptare a răutăților de astăzi prin puterea evangheliei. Într-o scrisoare deschisă, adresată prin foaia sa „*Unirea Noastră*” din Chișinău (Nr. din 8 Aprilie 1934) tuturor episcopilor români, stăruie din nou asupra tristelor și primejdioaselor stări de lucruri, în cari se sbate țara noastră și cari toate își au originea în noul păgânism, în care am căzut. Este o mare nenorocire, că Biserica nu pășeste cu destulă îndrăzneală în câmpul vieții sociale, pretinzând afirmarea principiilor creștine pe toată linia. Dacă cei 200 episcopi ai Rusiei ar fi făcut așa, la timpul său, Rusia nu s'ar găsi în imensa tragedie de astăzi. Și dacă țara noastră, prin munca îndrăzneată a bisericii, prin crearea unei prese bune etc. nu se va face creștină în toate așezările ei, va birui și la noi satanismul, ca în Rusia.

Pentru a putea împlini cu succes recreștinarea și mântuirea țării, este absolută nevoie să întărim puterile creștine prin unirea tuturor creștinilor cu Roma, cel mai puternic zid de apărare contra iadului. — Astfel pâr. *Cecan* revine și stăruie din nou asupra unui gând mai vechiu, pentru care a militat și în trecut: *unirea cu Roma*. Acestui gând o reproață de scurtime este închinată întreaga gând. O reproducem, cu multă bucurie. Și fără nici un comentariu. E de prisos:

„*Prea Sfințiți Părinți*, Trebuie să ne dăm bine seama de pericolul care amenință Biserica și țara noastră. În aceste momente grele să avem curaj a privi drept în fața realității și să fim sinceri cu noi înșine.

Față de pericolul cel mare al ateismului și satanismului militant, toată lumea creștină trebuie să formeze *un singur front neclintit* și toate forțele creștine să se grupeze în jurul unei singure citadele de neînvinș, ca să putem salva lumea creștină de peire.

Astfel de citadelă nu poate să fie alta decât Roma, în jurul căreia stau grupate, făcând zid de apărare nebiruit, sute de milioane de credincioși devotați și disciplinați. Nu trebuie să ne temem de întăietatea Papei. Astăzi când sataniștii se grupează în jurul unui singur *Stăpân*, care curând se va descoperi în lume „omul păcatului, fiul fărădelegii” *Antihrist*, nu trebuie să avem frică, ca peste toată lumea creștină să se întindă mâna unui singur

□ □ Foia „Unirii” □ □

Directive practice

Date de S. Paenifiaria din Roma, în legătură cu Constituțiunea apostolică *Quod superiore anno*, spre orientarea confesarilor

Trad. P. Străjeru

Publicându-se ieri Constituțiunea Apostolică *Quod superiore anno*¹⁾, prin care Jubileul Universal extraordinar a fost extins la întreaga lume catolică, e de cel mai mare interes ca celea ce s'au rânduit printr'însa să se ducă la îndeplinire întocmai și cu prudență.

Iar pentruca aceasta să se poată face mai ușor și mai cu siguranță, Sanctitatea Sa, din mila Proniei cerești Papa Piu XI, a dispus ca, precum s'a purces în trecutul an de ispășire în favorul confesarilor din Cetatea Veșnică, așa să se porceadă acum în favorul confesarilor din lumea întreagă, și să se publice *directivele ce urmează*, legându-le de suflet tuturor să le observe cu cea mai mare băgare de seamă.

I. — Înainte de toate să la la cunoștință

¹⁾ Cf. *Acta Apostolicae Sedis*, nr. 4 din 3 Aprilie 1934. În acest număr au apărut și *Indrumările* ce se dau aici în traducere românească. Notele sunt deosebite de traducător. (Despre *Quod superiore anno* v. „*Unirea*” nr. 15 din acest an).

și bine să și-o însemne toți duhovnicii, că dâșii se pot folosi de aceste imputerniciri extraordinare numai față de penitenții cari se apropie de scaunul mărturisirii *cu gând și voință sinceră* de a câștiga indulgența jubilară. Dar chiar și dacă penitentul, schimbându-și propusul, va renunța la câștigarea indulgenței în legătură cu jubileul, și va întrelăsa și celelalte lucrări rânduite în acest scop, — deslegările dela censuri toate, (cu excepția celor pentru recidivitate), așisderea și modificările, precum și dispensele date, rămân în vigoare.

Confesaril pot face uz de aceste facultăți în forul intern chiar și înafară de sacrament, cu condiția să nu fie vorba de imputerniciri speciale, cari să reclame expres forul sacramental.

Parohilor li-se îngăduie, totuși, puterea de a da dispense, a reduce și a schimba vizitele jubulare amăsurat prevederilor Constituțiunii *Quod superiore anno*, (n. IX, 10)²⁾ nu

²⁾ Pasagiul la care se face trimiterea este următorul: „Ce privește cercetarea celor patru biserici, duhovnicii să poată pentru cei ce nu sunt în stare, din cauză justă, să facă aceasta, să le îngăduie vizitarea dacă se poate a altei biserici, dacă nu, să le dea numărul vizitelor. Pe cei bolnavi sau altfel împiedecați în mod legitim de a vizita bisericile indicate să-i poată deslega dela această îndatorire, impunându-le alte lucrări de pietate. Duhovnicii însă să știe că-și încarcă propria conștiință, dacă, în mod nechibzuit și fără cauză dreaptă, dispensează pe creștinii de îndatorirea de a vizita bisericile. Pe cei ce-i dispensează, însă, cu bun temei, de

numai când e vorba de penitenți, ci și când ar fi în cauză siguratice credincioși, respectiv singuraticile familii din parohiile lor.

II. Facultatea de a deslega de păcate și censuri, precum și de a dispensa dela iregularități e restrinsă și circumscrisă prin claritatea că nu se poate deprinde decât o singură dată în tot decursul Anului Sfânt față de acelaș penitent. Când, adică, dâșul câștigă pentru primădată indulgența jubilară; și asta numai la caz că penitentul n'a fost deslegat de păcate și censuri s'au dispensat de iregularități de vre-un alt duhovnic din data octavelor Paștilor anulului acestuia. (Cfr. Constituțiunea *Quod superiore anno*, n. IX, 13)³⁾. Care va fi

aceste vizite, să nu-i deslege de obligația ce au de a face rugăciuni pentru intențiunea Noastră, rugăciuni ce se pot separa de numele vizite; (Cf. *I. Georgescu* se pot reduce decât la cei bolnavi).

³⁾ Pasagiul trimiterii: „Duhovnicii să știe că pot face uz de aceste imputerniciri atât pentru credincioșii Bisericii Apusene cât și ai celei Răsăritene, cari vor veni la ei cu gândul curat de a se face vrednici de indulgențele jubulare. — Imputernicirile de a deslega de păcate și de pedepsele bisericesti, precum și de iregularități, să nu le întrebuițeze la acelaș penitent decât odată, atunci când de asemenea dobândește înțainta dată indulgența jubilară; de asemenea atunci când, după ziua opta dela Paști, penitentul n'a fost deslegat de duhovnic de păcate și pedepse, nici dispensat de iregularități. Celelalte imputerniciri — chiar și acelea de a reduce numărul vizitelor potrivit cu prevederile de sub 10 — se pot folosi totdeauna și pentru acelaș penitent. Cei ce au înțeles lucrările cerute, cu gândul de a

Cap văzut al credincioșilor ca simbol al unirii și tării noastre. Nu trebuie să ne temem de aceasta, ci dimpotrivă, cu toată ardoarea să o rugăm, ca să se realizeze această consolare a creștinătății cât mai curând și până când nu e târziu.

Suntem în preluia ultimei lupte disperate între creștinism și satanism, și val nouă!.. Dacă acea zi înfricoșată, când se va deschide această luptă grozavă, ne va găsi desorganizați, divizați și desorientați.

În asemenea clipe decisive să lăsăm la o parte ambiții și chestiuni mărunte: să fim mai bine în rol secundar în această luptă urlașă, să cedăm postul de comandă celui mai tare și mai puternic, numai ca să ieșim biruitori și să nu cădem sfărâmați cu totul sub loviturile armatei lui Anticrist.

Prea sfinții Părinți, Etatea mea înalțată și experiența mea în descifrarea marilor evenimente universale, îmi dau dreptul să vă adresez acest apel, această strigare, ce se ridică până la ceruri, rugându-vă smerit să vă plecați urechia și nu-l treceți cu vederea.

Dea Dumnezeu ca profeția mea să nu se împlinească, așa cum s'a împlinit ceea ce am profetit eu cu privire la Biserica și țara rusă acum 25 ani în urmă (a se vedea revista „Nașe Obiedinenie” — „Unirea noastră” 1909 și 1912).

Protoiereu Ieremia Cecan

Austria are constituție nouă. Cu 1 Mai c., republica austriacă a plecat, în ce-i privește regimul politic, pe căi cu totul nou. A rupt-o cu parlamentarismul ultimilor șasezeci de ani, adoptând sistemul corporativ ce are ca bază organizația pe bresle și reprezentanța acestora ca atari în corpurile legislative.

Izvorul din care s'a inspirat părintele noii constituții, cancelarul Dollfuss, este enciclica papală Quadragesimo Anno. Fapt, din care nu s'a făcut nici o clipită măcar, taină. Se înrădăcinează, deci, în simțirea creștină și e clădită pe concepția creștină, cum a spus-o însuși urzitorul ei.

Adoptarea noii constituții s'a făcut în cadre excepțional de solemne, începându-se

cu slujba dumnezeiască săvârșită în biserica Sf. Ștefan de însuși cardinalul-arhiepiscop al Vienei, Dr. Innitzer, fiind de față și întreg corpul diplomatic, în frunte cu nunțul papal. În ședința Consiliului Național cuvântul festiv l-a rostit cancelarul Dollfuss, care și-a încheiat vorbirea cu ruga: „Dumnezeu să fie cu tine, Austrie!”

Odată cu proclamarea constituției s'a ratificat și Concordatul încheiat cu Vaticanul. — În numele lui Dumnezeu și asta, cum sună cuvintele de începătură ale noii constituții, în deosebire de cea veche, care se începea cu fraza: În numele poporului.

Știri mărunte

Rodnicia misiunilor. Pregătind serbări impunătoare pentru jubileul episcopal al cardinalului Mundelein, parohiile din Chicago au luat în program și ținerea de „misiuni sacre”. Rezultatele au întrecut așteptările. Într-o singură parohie s'au numărat 18,719 cuminecări. Un mare număr de credincioși până azi indeferenți s'au întors la practica religioasă. Și 84 de necatolici urmează acum curs de instrucție religioasă, pentru a putea fi primiți în sânul bisericii adevărate.

Cât lucrează Sfântul Părinte? Cel mai mare cap de familie din câte are lumea, Vicarul Domnului e și cel mai ocupat părinte de pe glob. S'a notat cu încheierea Anului Sfânt, că urmașul Vărhovnicului Petru în decursul acestui an a primit în audiență mai bine de un milion și jumătate de pelerini, cărora le-a ținut nu mai puțin de 620 cuvântări. A mai rostit apoi patrușprezece omilii sărbătorești și nouă alocuții consistoriale. În afară de aceea a acordat zilnic aproximativ câte zece audiențe private la nunții apostolici veniți din toate continentele; la episcopi, diplomați acreditați pe lângă Vatican și diferiți bărbați de stat din străinătate. Cu prilejul serbărilor de canonizare, de cari în acest an a avut parte din belșug, e știut apoi că e reținut în San Pietro de ritualul acelor slujbe dela opt dimineața până la 1—2 ore după

masă. — Liturgia zilnică, breviarul și celelalte îndeletniciri duhovnicești și intelectuale de caracter individual-personal nici nu le mai pomeneam.

Copii rugându-se pentru patrie.

Știri din Paris vestesc că deunăzi, la invitarea episcopatului francez, mai bine de unsprezece mii de copii s'au adunat, sub conducerea celor dela »Cruciada Rosariului«, în basilica Notre-Dame din Capitala Franței, să se roage pentru pacea și binele patriei lor. Micilor cruciați ai rugăciunii le-a ținut o mișcătoare cuvântare Msgr. Chaptal, după care a urmat rugăciunile rituale, recitarea în comun a rosariului, defilarea procesională a micuților prin basilică în vreme ce cântau cu toții imnul marian »Ave Maria«, ca momentele acelea sfinte să se încheie cu binecuvântarea euharistică. — Cât de curând vor urma întrunirile asemuitoare ale pruncilor dela periferii și din parohiile ce n'au putut participa din cauza primelor cuminecări în curs.

Francmasoneria luată la ochi. Organizația populară: »Acțiunea națională elvețiană contra francmasoneriei« a pornit o mișcare de masse cu obiectivul: suprimarea lojelor și a tuturor societăților secrete din Elveția. Prea s'au înmulțit cei ce le aparțin, și prea li-se simte munca de soboli. După cum scrie *Courrier de Genève* numai francmasonii sunt în număr de 40—50.000. Inițiativa Acțiunii naționale are șanse să adune la 200.000 de subscrieri, în temeiul cărora negreșit o să capete învoirea cărmuirii de a ține congresul-monstru plănuț.

Locale. Dumineca viitoare, a Orbului, va predica în catedrală p. Gregorlu Pădurean, prof. la liceul de băeți.

— Obișnuita sa ședința festivă de Buna-vestire, Soc. de lectură »Inocențiu Micu-Klein« deastădată și-a ținut-o Dumineca trecută, după masă, în sala de gimnastică a liceului de băeți. Program ales și excelent executat. În afară de cuvântul de deschidere, rostit de preș. soc. Gh. Simu, au mai fost declamări din Coșbuc și Eminescu (Gh. Ignat, N. Pepene și I. Țâlnariu), apoi puncte de cor din Haller, Muzicescu, Vidu și Mureșianu, sub conducerea pricepută a p. C. Cherebeșiu. — Public numeros și select. Remarcăm prezența Preasf. Alex. Nicolescu al Lugojului.

zică e absolute necesar ca duhovnicul, dacă vreau să se achite după cum se cuvine de slujba lor, să întrebe pe fiecare penitent implicat în păcate, censuri ori iregularitate ca cele din chestie:

1. Că oare câștigat-a, ori ba, dela întropirea Praznicului Invierii din acest an încoace, indulgența jubilară? 2. La caz că n'a câștigat-o, să fie întrebat că oare în Anul Sfânt trecut fost-a deslegat de păcate și censuri rezervate? Aceeaș întrebare este a se pune când penitentul s'ar afla în legăturile vreunei iregularități. Asta pentru că dacă, începând cu octava Paștilor din acest an, a câștigat deja indulgența jubilară, respectiv a căpătat deslegare de păcate și censuri, ori, în sfârșit, a fost scos de sub iregularitate, o nouă deslegare sau dispensă de acest fel nu mai poate obține.

III. Duhovnicul să studieze în prealabil și să țină minte întregul catastih al păcatelor, censurilor, pedepselor și a tuturor impedimentelor a căror deslegare sau dispensare nu-i cuprinsă în imputernicirile date lor, și dacă s'ar prezenta cazuri de această natură, cade-se să-i aducă aminte că nu pot veni într'ajutor

bândi indulgențele, dar îmbolnăvindându-se nu pot face toate vizitele prescrise la biserică, dorind de a le înlesni sarcina, vrem să fie părtași de aceste indulgențe, dacă se vor fi spovedit și împărtășiți, cum se cuvine, ca și cum ar fi isprăvit toate cele prescrise. (Trad. I. Georgescu).

penitentul altfel decât respectând cu sfințenie prescrierile canoanelor 2254, 2290 și 1045 § 3 ale noului Codice de Drept apusean⁴⁾.

⁴⁾ Canoanele din chestie sună precum urmează. Canon 2254 § 1: »In cazuri mai urgente, când adecă cenzurile latae sententiae în forul extern nu pot fi observate fără primejdia scandalului grav, ori al infamiei; ori și când penitentului i-ar fi spre mare povară să rămână în statul păcatului greu tot timpul recerut pentru a fi provăzut de Superiorul competent, (în acest caz), în forul sacramental, îl poate deslega orice duhovnic de toate acele transgresiuni, ori în ce chip ar fi ele rezervate, impunându-i, — sub pedeapsa recidivității — obligamentul de a recurge la S. Paenitentiară, ori la Episcopul în drept, sau la alt Superior imputernicit pentru așa ceva, și cu drept să pretindă ascultare, în răstimp de-o lună, prin epistolă și pe calea duhovnicului, întru cât asta se poate fără mare greutate, și retăcându-se numele«. Pentru cazuri extraordinare, cari fac orice recurs ca cel de sus moraliter imposibil, dreptul acordă confesarului (§ 3. al aceluiaș canon) puteri discreționare. Can. 2290 § 1: »In cazurile oculute mai urgente, de cumva prin observarea pedepsei vindicative latae sententiae penitentul s'ar trada pe sine nu fără a se stigmatiza cu nota infamiei și nu fără scandal, orice duhovnic, în forul sacramental, poate suspenda îndatorirea de a se supune acelei pedepse, iniuncto onere etc., ca mai sus. — Can. 1045 § 3: »In aceleași împrejurări (pedeci de căsătorie ce sunt a se aduce în rând în articolul morții) se acordă aceleași puteri tuturor celor vizați prin can. 1044 (adecă: parohul, un preot ce asistă la căsătorie chiar și fără delegație, și confesarul, acesta însă numai pentru forul intern, în actul mărturisirii sacramentale) dar numai pentru atari cazuri oculute în cari recursul la Ordinarul locului e cu neputință, respectiv e cu puțință numai cu violarea secretului.

IV. Să nu pregete a impune fiecărui penitent canon serios și mântuitor, chiar și dacă ar fi îndreptățit să creadă că penitentul va câștiga indulgența jubilară plenară.

V. De s'ar întâmpla să fie căzut cineva în censuri oculute, — ori care ar fi partea lezată, — să nu fie deslegat mai înainte de ce ar fi făcut destul părții vătămate, reparând scandalul și despăgubind dauna; ori dacă o asemenea satisfacție i-ar fi cu neputință în prealabil, să nu capete deslegare până ce nu va fi promis sincer că face îndestul pe dată ce va fi în stare.

Trapiștii în Algeria. Sufletul musulman e mai recalcitrant evangheliei lui Hristos ca oricare altul. Vestitorii crezului catolic nu se sparie însă nici de această cerbicioșie dusă la extrem. Cedând insistențelor Msgr. Leynaud, episcopul Algeriei, șase trapiști francezi (un Abate, trei Părinți și doi Frați) au părăsit, la porunca mai marilor regulari, liniștita lor mănăstire cistercită Notre-Dame de Délivrance, pentru a se așeza la post, rugăciuni, meditații și aspre mortificații, în noul sălaș călugăresc ce o să ființeze pe coastele sălbatice ale Atlasului algerian. În felul acesta vor ajuta din umila lor citadelă strădaniile fraților de credință și apostolie prin așezările vrăjmașe ale Kabyliei și printre membrii caravelor ce străbat pustiurile.

— Luni trecută, în aceeași sală de gimnastică a liceului de băieți a conferențiat dna *Tanți Budișteanu* asupra problemei de arzătoare actualitate: *Fetele moderne și profesiunile lor*. Rar i e dat omului s'audă o conferență mai imbibată de spirit profund ca aceasta, în care s'a insistat cu deosebită căldură asupra rolului de primă importanță ce-i revine bisericii în conducerea tineretului feminin prin valurile vieții.

Piscul Everest l-au descoperit Jezuții. Foile engleze stăruie mai nou asupra nedreptății ce s'a făcut cu numirea celui mai înalt pisc al massivului Himalaya — are 8836 metri înălțime, — după numele colonelului Everest, ca și când acesta l-ar fi descoperit la 1853. Când adevărul adevărat e că peste acest vârf de munți au dat mai întâiu la 1717, jezuiții francezi dela Peking, cari îl și notează pe harta lor dela 1733. Și încă pe numele unui tibetan: Ciomolungma. — Dar, așa i dreptatea lumii acesteia chiar și în știință, nu odată.

Studenții chinezi nu mai fumează! Așa sună o dispoziție a ministrului educației chineze, după cum se anunță din Nanking. Fie-rește, că această măsură a trezit consternație în lumea studentescă. Ceeace nu înseamnă, totuși că sancțiunile severe puse în vedere transgresorilor, nu li-se vor și aplica și că, deci, luxul risipirii banilor pe fum va fi rezervat celor ce pot risipi din agoniseală proprie, și nu din truda, adesea amarnică, a altora. În cazul studenților: din sudoarea părinților.

† **Anca Spineanu n. Nistor**, soția păr. Atrel Spineanu din Agârbiciu (distr. Mediașului), după grele și îndelungate suferințe, a încetat din viață în 28 Aprilie c., într'al 43 lea an al vieții și 21 al fericitei sale căsătorii. — Fie-i partea cu dreptii!

Altă întrunire colegială la Beiuș. Absolvenții liceului beiușan, promoția 1893/94 sunt rugați prin aceasta să participe la întrunirea colegială ce va avea loc la Beiuș în 9 Iunie c., pentru a prăzni împlinirea alor patruzeci de ani dela matură. Participanții să se anunțe cât mai curând posibil ori păr. prepozit Alex. Breban la Balamare, ori păr. canonic Ioan Butean la Oradea, ori subsemnatului. — *Firminiș* (p. Jibou, jud. Sălaj), la 30 Aprilie 1934, Ioan Rusu, paroh-protopop on.

Telefonul „Unirii“

N. Cluj. Am primit numărul 11 din „Coasa“, pe care ni l-ați trimis, și vă mulțumim pentru atențiune. Articolul prim, cu care acest „organ al comerțului, industriei și agriculturii ardelenene“ ține să-și lumineze cetitorii nu merită nici un răspuns. E scris cu o vădită pornire de ură, la adresa religiei și bisericii, pe care nu o poate explica decât deprimentă ignoranță și orizontul intelectual modest al autorului. Infuriindu-se peste măsură pentru faptul că învierea Domnului nu se prăznuiește în aceeași zi, ci odată de greco-catolici, apoi de rom-cat. își dă certificat de pregătire științifică suficient pentru a nu mai răspunde. Ca să nu mai pomenim restul ineptiilor pe cari le debitează. — De sigur, „comerțul, industria și agricultura“ servite cu astfel de înalte lumini de specialitate, sunt de compătimit. Ca și autorul articolului.

G. București. N'am trimis corespondent special la consiliul de miniștri care, pornit în turneu prin țară, a ținut prima... ședință la Cluj. Ni-se comunică doar, oficial și oficios, mai mult decât am dori să facă. Așa am aflat până acuma că, spre a studia necazurile ardelenene „pe teren“, consiliul s'a întrunit într'o sală de ședințe, care seamănă leit cu oricare alta din București; a citit aceleași rapoarte ale prefecturilor cari li mergeau și la București, etc. O singură deosebire: aici nu are la îndemână arhiya și materialul documentar. — În concret a făcut atâta: a dat Preasfințitului Ivan de reședință un minunat palat al Casei Pădurilor, în preț de 17 milioane Lei, primind în schimb dela păr. Ivan o casă în valoare de 6 milioane. Un târg, deci, cât se poate de bun. Dar și asta se putea încheia la București. Păr. Ivan a stăruit doar ani de zile pe la cele ministere, și istoria are dosare voluminoase. — De ce a plecat deci guvernul prin țară? Probabil, să mai ia aier. Cineva, un mucalit, crede altfel. El ține mortiş, că se repetă acum o poveste veche. A fost, se zice, un om căruia ingerul păzitor i-a spus că va muri curând. Speriat, omul numai decât a șters'o deacasă, în lume. Ca să nu-l găsească moartea. Spre nenorocirea lui însă. Palida japănească îl aștepta, liniștită, la întâiul popas pe care i-a făcut, la un izvor, în munte. — Cine știe?

P. Reghin. Trebuie să recunoaștem că n'am chiar poftiriv-o cu declararea de episcop a Preasf. Dionisie Erhan. Ea n'a mers așa de neted cum am crezut noi. Revista bisericească „Viitorul“, în numărul din 15 Aprilie, aduce următoarele precizări: „După deschiderea sesi-

unei Sinodului, d-nii miniștri dr. Angelescu și Popescu-Necsești la Sinod au avut consfătuire cu I. P. S. S. Patriarhul și toți Sinodali, cerându-le să recunoască valabilă diploma de „honoris causa“ a arhiereului Dionisie. În fața miniștrilor, Sinodali au făgăduit că vor face așa precum s'a aranjat, însă după plecarea d-ilor, însuși Patriarhul a pus în discuție diploma cerând nerecunoașterea ei... În fața unei astfel de atitudini, I. P. S. S. Gurie, mitropolitul Basarabiei, a avut o atitudine foarte dărză, cetind o vehementă epistolă prin care declară că, dacă nu se recunoaște dreptul de episcopat arhiereului Dionisie, I. P. S. Sa declară desfăcută biserica basarabeană de biserica patriarhatului român, menținându-se alipită de biserica ortodoxă răsăriteană. — Bine înțeles că această declarație a produs senzație și de aceea a trebuit din nou intervenția stăruitoare a miniștrilor de instrucție, pentruca înfășișit Sinodul să cedeze și să se ajungă la pace“. — Fără comentariu.

Mulțămită publică

Onor.
Prima Ardeleană Societate Anonimă de
Asigurări Generale, Agenția Principală
Alba Iulia

Primind dela D-voastră atât de culant și prompt Lei 50.000 sumă, cu care a fost asigurat fiertatul soful meu Vasile Moldovan

paroh în Sâncraii, jud. Alba, — asigurare făcută cu polița No. 17345, din 1 Septembrie 1933, în grupurile preoților pe tracte protopopești colective, cu taxe reduse — Vă exprim adâncă mulțumire, atât în numele meu, cât și în alor 4 (patru) copii minori, pentru felul, cum ați înțeles să-mi serviți în cele mai grele momente ale vieții, familia mea.

Primiți Vă rog exprimarea de adâncă mulțumire și recunoștință și permiteți-mi a Vă spune, că această sumă e azi singurul sprijin material al unei familii de preot vădăvită.

Alba Iulia, la 21 Aprilie 1934.

Cu toată stima:

ss. **Melania Moldovan** născ. Radu

În fața noastră, ca martori:

ss. **Ioan Tocaci** preot,

ss. **Liviu Dumitrean** preot.

Cetiți și răspândiți: „UNIREA“

— „VULCAN“ societate industrială pe acții Blaj —

Convocator

P. T. Domnii acționari ai societății industriale pe acții „Vulcan“ din Blaj, se invită cu toată onoarea — în sensul § 13 și următorii din statute la

a III-a adunare generală ordinară

care se va ține în Blaj, Marți în 22 Maiu 1934 la orele 18 în sala mare a băncii „Patria“.

ORDINEA DE ZI:

1. Raportul Consiliului de Administrație, raportul Comitetului de Censori, Bilanțul și darea absolutului.
2. Deciziune asupra lichidării societății și numirea lichidatorilor.
3. În caz de continuare alegerea Consiliului de Administrație și a Comitetului de Censori.
4. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1934.
5. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, cari doresc, să participe la adunare, sunt rugați să-și depună la casa institutului „Patria“ în Blaj, ori la Administrația Centrală Capitulară din Blaj, acțiunile și eventualele documentele de plenipotență, până la 19 Maiu ora 12 din zi.

Blaj, la 20 Aprilie 1934.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Active	Cto Bilanț la 31 Decembrie 1933	Pasive	
Cto Investiții Industriale	6.000.000 —	Cto Capital de acțiuni	2.000.000 —
„ Debitori	602.057 —	„ Curent	6.820.137 —
Mărfuri	623.357 —	„ Creditori	136.024 —
Pierdere	1.730.747 —		
	8.956.161 —		8.956.161 —
Spese	Cto Profit și Pierderi	Venite	
Cto Interese	341.997.50	Din vânzări de mărfuri	966.546 —
„ Spese de Administrare	365.188 —	Pierdere	1.730.747 —
„ Combustibil	341.492 —		
„ Contribuție și Comp. timbru	53.256 —		
Pierdere din 1931	930.855.50		
„ „ 1932	664.504 —		
	1.595.359.50		
	2.697.293 —		2.697.293 —

Blaj, din ședința Consiliului de Administrație ținută la 20 Aprilie 1934.

ss. **Dr. Victor Macaveiu** ss. **Aurel C. Domșa** ss. **V. Suclu** ss. **Alexiu POP**
președinte vice-președinte

ss. **Leon Malor** ss. **Traian Novac** ss. **Muntean**

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

S'a revăzut și găsit în consonanță cu registrele societății.

Blaj, 21 Aprilie 1934.

ss. **Victor Moldovan** ss. **Ioan Hentea** ss. **Onorlu D. Suclu** ss. **Adrian Nyergeș** ss. **Ioan Pușcaș**
președinte, expert-cont.

MEMBRII COMITETULUI DE CENZORI